

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο ΑΝΘΟΣΠΑΡΙΟΣ...ΚΡΙΤΙΚΟΣ

Φίλτατε «Νουμά»,

Κάποιος—όχι βέβαια άνόητος—κρίνοντας σωφύτατα στην «Εστία» τις προάλλες τὰ ποιήματα τοῦ κ. Γιάννη Στεφανῆ, ἀρχίζει μ' αὐτὰ τὰ χαριτωμένα λόγια:

«Συχνά μοῦ ἔρχεται ἡ ὄρεξις νὰ ἐρωτήσω τοὺς περὶ τὸν «Νουμᾶν» τυρβάζοντάς·

«— Καλὲ χριστιανοί μου! Ἀφ' οὗ δὲν λυπᾶστε τὸν ἴδιον ἑαυτὸν σας σεῖς οἱ καλοὶ, τὴν παραγωγὴν τῶν ὁποίων ἀποκλείει ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ὁ πυκνὸς φράκτης τῆς γλώσσης, δὲν ἔχετε εὐσπλαγχνίαν τουλάχιστον διὰ τοὺς δυστυχεῖς, τοὺς ὁποίους ἐπύρατε καὶ παίρνετε στὸν λαιμὸν σας;

«Δὲν τὸ ἔκαμα ἕως τώρα διότι ξέρω καλὰ τί θὰ μοῦ ἀπαντήσουν·

«— Ὁ ἀνθόσπαρτος δρόμος τῆς ἀλήθειας ἀνοίγεται διάπλατα ὁμπρὸς στὸν καθένα. Κι' ἀναγαλλιάζουμε βλέποντας ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερους νανοῖγον τὰ μάτια τους στὸ φῶς τὸ ἀληθινόν».

Ἔτσι ἀρχινᾷ ὁ σοφὸς τῆς «Εστίας». Πῶς τελιώνει πιά, ἕνας Θεὸς τὸ ξέρει! Τώρα ἔκουσε, φίλτατε «Νουμά», καὶ τὴ δική μου γνώμη.

Συχνά μοῦ ἔρχεται ἡ ὄρεξις νὰ ἐρωτήσω τοὺς περὶ τὴν «Εστία» ἀεροφιλολογοφλυαροῦντας·

— Καλὲ χριστιανοί μου! Ἀφοῦ εἴσατε τόσο φρόνιμοι ἀθρῶποι καὶ γράφετε τόσο νόστιμα τὰ Κινέζικα, τί κακὸ σὰς πιάνει νὰ κατατενύσαστε καὶ μὲ τὰ Ρωμαϊκά βιβλία;

Δὲν τὸ κάμα ὁμως γιὰτί ξέρω τί θὰ μ' ἀπαντήσουν·

— «Ὁ ἀνθόσπαρτος δρόμος τῆς γλωσσικῆς φευτιᾶς... Τὰ κόκκινα βιβλιαράκια τοῦ κ. Βικέλα... Ὁ Σουρῆς, ὁ ἔθνικός μας ποιητής... Τὰ ζουμπουλένια τραγουδάκια τοῦ Diamant καὶ τοῦ Brilliant... Τὰ φλογερώτατα ἄρθρα τοῦ κ. Παγανέλη... Ὁ κ. Καργαδούρης...

Κι' ἄλλα τέτλια Κινέζικα. Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ τοὺς ἀφίνω νὰ κάθονται αὐτοὶ καλὰ κ' ἐμεῖς καλύτερα.

Ὁ πιστὸς τῆς «Εστίας» λατρευτῆς
Νόρκισσος

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ

Φίλε μου Νουμά,

Ὁ κ. Χρηστοβασιλῆς, θαρρῶ, εἶναι δικός μας· τουλάχιστο χίλιες φορές ὡς τώρα μὰς τὸ εἶπε ὁ κ. Ψυχάρης, καὶ προχτὲς ἀκόμα τελιώνοντας τὴν «Ἀπολογία» του μὲ τὸ ρῶναζε μὲ τρόπο πῶς ὁ κ. Χρηστοβασιλῆς εἶναι τόσο δημοτικιστὴς ὅσο κι ὁ ἴδιος—μπορεῖ καὶ κάτι περισσότερο.

Κι' ὁμως ὁ κ. Χρηστοβασιλῆς, λίγες μέρες τώρα σὲ κάπιο κύκλο δημοσιογράφων, στὰ τυπογραφεῖα τοῦ Πετράκου, πύγινε λόγος γιὰ τὸ «Νουμά», εἶπε·

— Δὲν κάνω στὸν ἑαυτό μου τὸ ἄδικο νὰ πιάνω τέτλια πατασούρα στὰ χέρια μου!..

Οἱ δημοσιογράφοι κοιταχτήκανε καὶ δὲ μιλῆσανε. Τοῦ λόγου σου τί λές;

Φίλος

Σημ. τοῦ «Νουμά». Τοῦ λόγου μου δὲ λέω τίποτα.

ΕΓΓΛΕΖΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Στὸ περασμένο φύλλο σας ἔγραψα κάποιος μὲ τὴν ὑπογραφή «Μηνυτὴς» μερικὰ πειραχτικὰ γιὰ τὴν κυρία Ζλατάνου, ἐπειδὴ ἔστειλεν ἐφημερίδες στοὺς ἀρρώστους ἐνὸς φιλανθρωπικοῦ Καταστήματος (στὸ Δημ. Νοσοκομεῖον). Ἔγινε μεγάλο ἄδικο σὲ κυρία πραγματικὰ φιλάνθρωπη, γιὰτί ἡ κ. Ζλατάνου—ἀφοῦ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ποῦμε—ἐξὸν ἀπὸ ἐφημερίδες ἔστειλε πολλές φορές στὸ Νοσοκομεῖο καὶ ρούχα καὶ κουβέρτες καὶ φάρμακα καὶ γλυκύσματα ἀκόμα· κι' ὁμως γι' αὐτὰ δὲ γράφηκε ποτὲ τίποτα, γιὰτί κανένας δὲν τὸ ζήτησε. Ἄλλως τε, κ' οἱ ἐφημερίδες ποὺ ἔστειλε δὲν ἦταν κανένα κακόν· ἴσως ἐδῶ αὐτὰ νὰ μὰς φαίνονται ἀστεῖα. Μὰ στὴν Ἀγγλία, ποῦ ὅ,τι κάνουν ἔχει καὶ τὸ λόγο του, ὅλες οἱ καλὲς καὶ μεγάλες κυρίες μαζεύουν τίς ἐφημερίδες τῆς βδομάδας καὶ τίς στέλνουν σ' ὅλα τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι κάτι φιλάνθρωπο κάνουν. Ἐνν τέτοιο πρᾶμα ἔκαμεν ἐδῶ κ' ἡ κυρία Ζλατάνου, συνειθισμένη ἀπὸ Ἑγγλέζικη συμπεριφορά. Νομίζω, ὅτι θὰ τὰ βρῆτε δίκαια αὐτὰ ποῦ σας γράφω καὶ θὰ τὰ τυπώσετε στὸ ἀξιότιμο φύλλο σας.

H. B.

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Ἀπὸ Πέμπτη σὲ Πέμπτη

Ἰπουργὸς Ἑσωτερικῶν ὁ Ν. Καλογερόπουλος

Σκοτωμοί. Περαιὰς 2, Ἐπαρχίης 22.

Λαβωμοί. Ἀθήνα 5, Περαιὰς 7, Ἐπαρχίης κα-
νένας. (Αὐτὴ τῇ βδομάδᾳ οἱ Ἐπαρχίης δουλέψανε
στὰ γερά, ὅλο καὶ σκοτωμούς. Καμὶζ ρηζιὰ δὲν
πῆγε χαμένη).

Κλεψιές. Ἀθήνα 4, Περαιὰς 4, Ἐπαρχίης 4
(οἱ δύο ληστεῖες).

Ἀπαγωγές. Ἀθήνα 3, Περαιὰς 1, Ἐπαρχίης 5.
Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΣΤΡΕΪΤ

Κύριε Συντάχτα,

Ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Ἀθ-
ναί» γράφεται ὅτι ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ
μετόχου κ. Καράλη περὶ τῆς ἐν παρωχημένῳ χρόνῳ
μειώσεως τοῦ ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ τῆς Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς ἐθίξα τὴν μνημὴν τοῦ αἰδίου Παύλου
Καλλιγᾶ.

Ἡ μνήμη τοῦ σεβαστοῦ εἰς ἀπασαν τὴν Ἑλλη-
νικὴν κοινωνίαν προκατόχου μου Παύλου Καλλιγᾶ
εἶναι δι' ἐμὲ ἱερά.

Εὐτυχῶς ὅ,τι εἶπον, ἐλέχθη ἐνώπιον ἑκατὸν πέντε
μετόχων καὶ ἀντιπροσώπων τοιούτων. Γνωρίζουσι δὲ
οὗτοι, ὅτι οὐδενὸς τῆς μνημὴν ἐθίξα καὶ ἐν γένει τί
εἶπον.

Εἶπον μόνον, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐκτάκτου
ἀποθεματικοῦ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἔλαβε χώραν καθ'
ἣν ἐποχὴν δὲν ἤμην Διοικητής, οὐδὲ δύναμαι προ-
χειρῶς νὰ ἐνθυμῶμαι τὴν ἐποχὴν καὶ τὰς λεπτομε-
ρεῖας τῆς πράξεως ἐκείνης ἐξελεγχθείσης καὶ ἐγκρι-
θείσης θεδαίως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τότε συνελούσεως
τῶν μετόχων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1906.

Μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως
Σ. ΣΤΡΕΪΤ

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἐνα ἀπὸ τὰ δύο δηγήματα τοῦ κ. Μιχάλη Λυκαρ-
δόπουλου, ποὺ δημοσιεύσαμε στὸ περασμένο φύλλο, «Στὰ
Ἐφημερώματα», δημοσιεύθηκε καὶ στὸ «Νέο Ἄστυ» τῆς
περασμένης Δευτέρας μὲ τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν·

— «Εἰς τὸν «Νουμᾶν» ἐδημοσιεύθη ἀπὸ τὸν ἐν Μόσχῃ
Ἑλληνα συγγραφέα κ. Μιχ. Λυκαρδόπουλον ἡ ἐξῆς τρα-
γικῶς ἐξοχὸς ἀνάμνησις τοῦ συγγραφέως ἀπὸ τὴν ἐπανά-
στασιν τῆς Μόσχας. Τὴν ἀναδημοσιεύομεν, διότι ἐνθυμῶ-
ζει τοὺς Ρώσους συγχρόνους συγγραφεῖς καὶ νομίζει κα-
νεὶς ὅτι εἶναι μία σελὶς τοῦ Γόρκυ».

— Ἡ «Ἀκρόπολις» εἶπε πάλι τὸ λογάκι τῆς τῆς προῖ-
λης γιὰτί, λέει, οἱ δημοτικιστὴδες τὸν Κρουατίτσερ τὸν
γράφουν Κροῦμπαχο.

— Σπουδαῖο κι' αὐτό, βλέπετε, γιὰ νὰ θυμῶσαι ἡ «Ἀ-
κρόπολις», ποῦ ὅλο μὲ τέτλια θυμῶνει. Ἐμεῖς μὲ τοὺς θυ-
μούς της γελᾶμε, καθὼς θὰ γελᾷ καὶ λόγου της στὰ
κρυφά.

— Πρὶ βγεῖ ἀκόμα ὁ «Ἀκρίτας», ὁ μικρὸς τοῦ Ντι-
ρετόρος ἔχει ἀνακοινῶσαι urbi, et orbi, (γιὰ νὰ θυμηθοῦμε
καὶ τὸν κ. Μούγκριο) πῶς ζετινίζει (!) τὸν Παλαμᾶ μὲ
κάπιο βροντερό του ἄρθρο ὡς Παλαμιστὴς καὶ ὁ κίνδυνος.

— Τὸ ἄρθρο αὐτό, λέει, δὲν ἀντιπροσωπεύει μόνο τις
δικές του ἰδέες, ἀλλὰ καὶ τις ἰδέες τῶν κ.κ. Ἀχ. Καμ-
πάνη, Μάρκου Αὐγέρη καὶ τῆς κ. Αἰμ. Κούρτελη.

— Εἶναι δηλ. ἕνα εἶδος δημοψήφισμα κ' ἐπειδὴ γί-
νεται πᾶντο σὺς ἐκλογὲς καλὸ εἶναι νὰ μάθουμε ποῖα
γνώμη ἔχουνε γιὰ τὸν κ. Παλαμᾶ καὶ οἱ κριτικοὶ ποῦ κί-
θονται στὰ Πιθαρίδικα καὶ στὰ Πετρίλωνα.

— Τελοςπάντων ὁ κ. Σκνίπης, γιὰ νὰ λέμε καὶ τὴν
ἀλήθεια, εἶναι μοναδικὸς γιὰ τέτλια ἀποκριάτικα γλῆντια.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τὸ ἕνα, κ' ἕνα φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, πούλιοντα
τὰ γραφεῖα μας καὶ στὸ Βιβλιοπωλεῖο Σακέτου
(ὁδὸς Σταδίου, ἀντικρὺ στὴ Βουλὴ) τὰκόλουθα βι-
βλία:

Τοῦ Ψυχάρη «Ταξίδι» (σελ. 502) καὶ «Ὀνειρο
τοῦ Γιαννίρη» (σελ. 268).

Τοῦ Πάλλη «Ἡλιος καὶ φεγγάρι» (σελ. 120)

Τοῦ Φωτιάδη Τὸ «Γλωσσικὸν ζήτημα καὶ ἡ
ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγέννησις» (σελ. 405).

Τοῦ Ἐφταλιώτη «Ἱστορίαι τῆς Ρωμοσύνης»
σελ. 320) καὶ «Μαζώχτρα, Βρονκόλακας κλπ.» (σελ.
269).

Τοῦ Ἐρμῶνα «Τῆς Ζωῆς» (σελ. 194).

Τοῦ Φιλάντα Γραμματικὴ τῆς Ρωμῆικης
γλώσσας (μέρ. Α') (σελ. 96).

Τοῦ Λόγγου «Δάφνης καὶ Χλόη» (χαρτοδε-
μένο) μεταφρ. Ἡλ. Βουτιερῆ (σελ. 86).

Τοῦ Εὐριπίδου «Μήδεια» μεταφρ. Γιάννη
Περγαλιτῆ (σελ. 59).

Τοῦ Σοφοκλέους Ἀίας. Μετάφρ. Ζήσιμου Σί-
δερη (σελ. 61).

Τοῦ Χ. Ἀντρεάδου «Ὁ Μὲγ' Ἀλέξανδρος»
(σελ. 192).

Τοῦ Δ. Η. Ταγκόπουλου «Ζωντανὸ καὶ
Πεθαμμένοι» δράμα—«Ἡ Χρυσαυγὴ» καὶ «Τάφος
στὸ Γιαλόν» δηγήματα (σελ. 78).

Ἡ ΙΛΙΑΔΑ, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ. Ἀλέξ
Πάλλη (σ. 416) δρ. 2 καὶ φρ. χρ. 2 στὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ «ΜΑΤΙΑ» τοῦ Γ. Ἀβάζου δρ. 1.50

ΒΓΗΚΕ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ

ΔΗΜ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΑΣΩΤΟΣ

Δράμα μὲ τρία μέρη

Καὶ πουλιέται 2 δραχμῆς

στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμά»

καὶ στὸ Βιβλιοπωλεῖο τῆς «Εστίας».